

takster, er gaaet ret vidt, har Mindretallet gennemgaaende været utilbøjeligt til at følge Flertallet, hvor der har været Tale om ved Lov at fastslaa enten yderligere forøgede Ydelsler eller reducerede Takster.

Vi have været dobbelt betænkelige herved, fordi vi vel kunne erkende, at lavere Takster kunne blive opvejede ved Merindtægt fra en forøget Trafik, og derigennem kunde være fuldt berettigede; men selv om dette blev Tilfældet ikke blot efter Regeringens men ogsaa efter Flertallets endnu lavere Takster, maa man nære Betænkelighed ved, som Flertallet, at fastslaa, at disse Takster og den dermed følgende stærkt forøgede Trafik absolut skulle indtræde den 1ste April 1897, uanset om Administrationen skønner, at man er eller man ikke er i Stand til at besørge denne Trafik, at man f. Eks. har tilstrækkelig Materiel eller ej o. l.

Dette Mindretallets almindelige Forbehold gælder ikke blot overfor forskellige Vændringsforslag, men ogsaa overfor flere til Loven knyttede Forudsætninger, som ere fremsatte i Betænkningen.

Et Mindretal (Scharling) deler den Anskuelse, at der bør søges naaet en passende Forrentning — formentlig 2 à 2½ pCt. — af de i Statsbanerne anbragte Kapitaler og har derfor, ligesom det foregaaende Mindretal, haft Betænkelighed ved at tiltræde flere af de af Flertallet foreslaaede Vændringer. Men med Hensyn til Personaltaksterne formener dette Mindretal, at Betingelsen for at fremkalde en saadan Forøgelse af Trafikken, som kan dække Indtægtsnedgangen ved en Takstnedsættelse, er, at denne bliver saa betydelig, at den virkelig føles som en væsentlig Lettelse for de rejsende. Mindretallet har imidlertid ved denne Lejlighed fundet det rettest, ikke at opstille et paa særlige Principper bygget Vændringsforslag, men kun at foretage nogle Lempelser i Regeringsforslaget, hvorom nærmere Forklaring er givet under Nr. 42.

Vændringsforslag.

Af Udvalget:

1) Lovens Titel affattes saaledes:

„Lov om Statsbanernes Takster m. m.“

Til § 3.

2) I 2den Linie: i Stedet for „Udførelsen af overtagne Transporter“ indsættes: „Udøvelsen af sin Virksomhed“.

Til § 5.

3) Linie 4. I Stedet for Ordene: „Billetten...Billet til“ indsættes: „den rejsende forlange sig Plads anvist i“.

4) Som 3dje Stykke tilføjes:

„Dog kunne Jærnbanens Funktionærer, for saa vidt de skønne det foreneligt med Driftens rette Besørgelse, i Tilfælde af Pladsmangel anvise den rejsende Plads i en dyrere Bogtklasse end den, hvortil han har løst Billet, uden at kræve Tillægsbetaling derfor.“

Af et Flertal (Bluhme, Bøtter, P. Christensen, C. Hage, H. Jensen, Beth-Gespensen, Neergaard, S. Nielsen, Th. Nielsen, Nørhave, Rosleff og A. R. Sørensen):

Til § 7.

5) 5te Stykke affattes saaledes:

„Har en Person, paa hvem de foranstaaende Bestemmelser finde Anvendelse, faaet Udgang til et Tog, uagtet hans Befordring med Toget er udelukket, eller uden at han ylbestgør de for hans Befordring foreskrevne Betingelser, kan han paa den nærmeste Station udvises af Toget. Hvis dette sker, har han Krav paa at faa den erlagte Betaling med Fradrag af Prisen for den alt tilbagelagte Strækning tilbagebetalt; en saadan Tilbagebetaling finder dog ikke Sted, hvis han har skaffet sig Udgang til Toget efter at være afvist af Jærnbanepersonalet, eller det godtgøres, at han har været vidende om, at hans Tilstand var en saadan, at hans Tilstedeværelse i Toget var ulovlig.“